

Piatra lăsată deoparte

Oricine a văzut o casă ridicându-se știe cum merg lucrurile. Pietrele sunt pregătite mai întâi în altă parte, apoi aduse pe șantier și așezate strâns una lângă alta. Abia atunci se vede casa. O piatră lăsată singură pe marginea drumului nu adăpostește pe nimeni și, cu timpul, se pierde prin iarbă.

Cu oamenii e la fel. Mulți ajung să trăiască deoparte, convinși că se descurcă mai bine singuri. La început asta arată a libertate. Apoi vin anii în care nu mai e nimeni alături, iar viața pare să nu mai aibă niciun rost.

Vestea bună din Biblie este că Dumnezeu își ridică o casă din oameni: îi strânge laolaltă, ca pe pietre, într-o lume adevărată, a Lui. Lumea aceasta vine după învierea morților, când cei care au murit vor trăi din nou, pentru totdeauna. Acolo nimeni nu mai rămâne pe dinafară și nimic nu-i mai desparte pe oameni.

Felul de viață de acolo se învață încă de acum, în biserică, adică printre oamenii care se adună să-L asculte pe Dumnezeu, chiar dacă mai greșesc. Ei sunt legați între ei ca părțile unui trup: fiecare dă ceva celorlalți și așa toți cresc împreună, iubindu-se unii pe alții. Nimeni nu e atât de tare încât să se descurce singur.

Satana, dușmanul lui Dumnezeu și al oamenilor, vrea însă ca pietrele să rămână afară. Uneori se folosește de frică. Când niște oameni își refăceau zidul cetății, dușmanii lor, împinși de Satana, încercau să-i sperie și spuneau: „Li se vor muia mâinile, și lucrarea nu se va face.” Adică aveau să obosească și să lase zidul neterminat.

Alteori vine cu vorbe frumoase: nu e nevoie de ceilalți, Dumnezeu vorbește direct în inima fiecăruia, așa că oricine poate rămâne acasă, departe de cei care se adună să-L asculte. Sună blând, dar duce tot la piatra rămasă singură.

Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, care a trăit printre oameni. Prin El își ridică Dumnezeu această casă: cine îl urmează nu mai rămâne singur, ci își găsește locul alături de ceilalți care merg după El. Isus le-a spus deschis ucenicilor Lui că unii îi vor omorî crezând că fac un lucru plăcut lui Dumnezeu. Nici atunci nu aveau de ce să-L părăsească pe El și pe ceilalți.

Ceea ce îi ține pe oameni departe de această casă este păcatul, adică răul pe care îl fac și care îi desparte de Dumnezeu și, de multe ori, unii de alții. Isus n-a făcut niciun rău, dar a murit pe cruce pentru păcatele oamenilor: a suferit El pentru răul lor, ca acesta să nu mai stea între ei și Dumnezeu. Dumnezeu îl iartă pe cel care se întoarce la El, adică pe cel care lasă răul și începe să trăiască după cuvântul Lui, și îi face loc în casa Sa.

Nimeni nu a fost făcut să rămână o piatră uitată pe margine. Fiecare are de ales între o viață trăită deoparte, fără rost, și planul lui Dumnezeu pentru el: să devină bun ca El și să trăiască alături de El pentru totdeauna. Broșura gratuită „Rostul Vieții” răspunde la întrebarea „De ce

trăiesc?”. Se găsește pe acest site, la Resurse, unde poate fi citită sau cerută, ca să fie trimisă acasă.